

Торжествена прослава Видовдана и јубилеја Косовског боја у Лазарици

Братство цркве Светог великомученика кнеза Лазара на Звездари свечано је и молитвено, заједно са лазаричким парохијанима и многобројним православним верницима, прославило јубиларних 630 година од Косовског боја и 800 година од самосталности Српске Православне Цркве.

И управо у овој свечарској години, уз несебичан дванаестогодишњи труд старешине, протојереја-ставрофора Драгослава Стикића и добру вољу многих парохијана и добротвора, завршено је живописање и унутрашње уређење цркве Лазарице.

У четвртак 27. јуна у 20 часова почело је свеноћно бденије са Светом Литургијом, које је служио јереј Дејан Антић, старешина храма Светих Јоакима и Ане у Калуђерици, уз саслужење лазаричког старешине протојереја-ставрофора Драгослава Стикића и ђакон Ивице Чаировића. Пракса свечаног богослужења у Лазарици које се савршава у ноћи уочи великих празника, у

данашњем случају – славе храма, а иначе и у освит молитвене прославе Светог великомученика и чудотворца Мине, почела је 2014. године на иницијативу старешине Драгослава Стикића и тако се већ пет година заредом прослављају ова два велика српска и васељенска хришћанска свеца у булбулдерској Лазарици испред чудотворне иконе Светог Мине, пред којом се годинама дешавају разна богоугодна чуда, и честице моштију Светог кнеза Лазара.

На дан када Српска Православна Црква молитвено прославља Светог великомученика кнеза Лазара и свете патријархе српске Спиридона и Јефрема, Његова Светост Патријарх српски Иринеј служио је Свету Архијерејску Литургију, уз саслужење протојереја-ставрофорâ: Бранка Топаловића, архијерејског намесника београдског; и Мирослава Миленковића, старешине Покровске цркве у Београду; затим јерејâ: Срећка Божићевића и Игора Грацуна, ђаконâ: Мирослава Николића, Драгана Танасијевића и Радомира Врућинића.

Светој патријарашкој Литургији присуствовали су и Њихова Краљевска Височанства престолонаследник Александар и принцеза Катарина Карађорђевић, што је увеличало овај молитвено-историјски догађај уз прославу великих јубилеја у цркви Лазарици, управо зато што су двојица најзаслужнијих за изградњу цркве Светог великомученика кнеза Лазара били блаженопочивши патријарх српски Варнава и мученички пострадали краљ Александар Карађорђевић, који, нажалост, није доживео Свету Службу у овом булбулдерском храму. Обојица су били на најзначајнијим дужностима у тренутку када је зачета идеја о изградњи цркве на Булбулдеру, тако да су посредно и непосредно утицали на развој и реализацију пројекта архитекте Момира Коруновића, али и сами материјално помогли подизање лазаричког храма. На пример, кнез Александар Карађорђевић (1806-1885), Карађорђевић син, поред осталих, поред близу двадесетак имања у Београду, имао је и чаир ливаду у Палилули, односно Булбулдеру, са више кућа, ограничену путем од Миријева до тадашњих циглана. Управо је на тим пољима изграђена Светиња посвећена великом српском празнику – Видовдану, а онда је његов наследник помогао да ова булбулдерска област између два светска рата добије своју богомољу. У животу ове двојице – Патријарха српског и Краља – великана српске историје у 20. веку огледају и све недаће и искушења, која су од почетка пратила зидање овог Светог храма посвећеног Светом кнезу Лазару, који је и сам, на свом примеру, показао српском роду во вјекове да се опредељује за Небеско царство, а не за земаљско, и да сав живот усмери да буде Богу милије, а не људима. Такав библијски и црквени став је од

Косовског боја (1389) па све до данас прожимао српски национални ген и Србију стављао у ред великих хришћанских земаља у Европи.

У надахнутом свечаном слову Свјатјејши Патријарх је на већ речено и подсетио окупљене вернике, а онда је нагласио да су наши јунаци својом крвљу залили земљу косовску, те да је данас то наша најсветија земља. Патријарх истиче да треба да чинимо све да Косово сачувамо. Он је нагласио да уз косовско-метохијске мученике прослављамо и јасеновачке, јадовинске и све српске мученике, посебно се осврнувши на страдање Вукашина из Клепаца, кога је и насликао фрескописац Никола Новаковић у оквиру мартиролошко-иконографског програма лазаричког живописа.

После Свете Литургије уследила је литија око храма и преломљен је славски колач заједно са домаћинима данашње славе, породицама Радивојевић и Драговић. После литије служен је парастос свим свештенослужитељима, ктиторима, добротворима, и свим упокојеним парохијанима лазаричким.

Затим је уприличена трпеза љубави за све присутне, а Патријарха и Њихова
ћ, који је
азаричко
храму.

spc.rs